

Богданкаво Писце

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 15 МАЈА 1943

БРОЈ 77 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ, ИЛИ БАЦАЈУ

ИСПУНИЋЕ ИМ ЖЕЉУ

СТАЉИН:
— Ама, разуме се друже Черчиле, све
ћу учинити да повратим престоле тим
твојим краљевима, па макар жртвовао
још милион војника. То је уосталом, у
програму наше Коминтерне!...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Код ортака тешко стање - Лондон тражи сад равнање

Лагало се, варало се, мало вукло, више трло
 Англосакси малаксали, заболе их већ и грло
 Лагали су све од реда, ког су стигли, ког су знали
 Ал' од толке силне лажн већ су многи посустали
 Хвалили се баш озбиљно и правили важна лица
 Да су добар лек пронашли — сретство против
 подморница
 Ал' у пракси лек се овај показао као шала
 На све стране лађе тону — не помаже празна
 хвала

И док цела Америка у нервози чудо чека
 Рузвелт давно на глас пева: «не помаже апотека».
 А Черчил се само прси, ал тајне га хвата трема
 И он сада добро види да Енглеској лека нема
 Они су се сви надали да ће помоћи блокада
 Ал' од сретства нечовечног сад Албијон први
 страда

Јер бродови не доносе нити робу, нити храну
 Оно мало лађа једва довози им још чебану
 Пословица лапе вели: Ко другом јаму копа

— Уверавам те, да је он мирољубив, и углађен, а само је кат-
 када мало неурачунљив.

Први у њу баш западне и први је зато тропа
 И ортаци англосакси већ не знају шта да раде
 Па од муке и невоље један другом очи ваде

На истоку ништа ново, затишје још увек траје
 Зато Стаљин беспослени лажне вести сталио даје
 И да спречи дискусију о катинском том злочину
 Он шаљиве приче ствара и изводи пантомину
 Па се лажно љутит прави, на Пољаци он се бурк
 Да страхоте из Катина бар за време забашури
 Док елита пољске војске у Катинској шуми труне
 Најсвирепији убица у Бога се лажно куне
 Сад је и он у невољи са црквом се лажно мири
 Али испод тог хришћанства нож крвави стално вири
 И чим му се згода пружи, он ће опет крв да лије
 Да разара, стреља, мучи и са кнутом народ бије
 А његова два ортака тог злочинца стално хвале
 Јер још увек њима треба а после ће да подвале
 Ти грешници залуд мисле да ће вечно лажи да пали
 Она тренутна подигне, али после дубље свали.

ЕПИГРАМИ

Катинска им та афера
 Лажну маску с лица здера
 Покварила ћеф
 У Москви је циркус прави
 Да се ово заборава
 На реду је блеф.

Ујка Сам је даску трупу
 Подметнуо Цону Булу
 Исцело му шлиц
 Магарчи га он на смену
 Па га зове у рефену
 Прави с њиме виц.

Преглед СТРАШНЕ

ЖАЛБА ИЗ ЉУБОМОРЕ

„Њујорк тајмс“ доноси да је
 једно велико женско удружење
 од 200.000 жена поднело влади
 жалбу, у којој се туже на аме-
 ричке војнике у Енглеској, јер
 се они жене тамо на врат на нос.
 У тужби се тражи да се женид-
 бе с Енглескињама забране и
 указује се на рђаве последице
 што ће имати ове женидбе, на
 америчке девојке.

Дакле, чиста конкуренција! То
 је још једина роба коју Енгле-
 зи могу и у ратно време да из-
 возе.

ЕНГЛЕСКИ МОНОПОЛ

Лондонски „Тајмс“ каже, да
 је лична слобода Енглесима увек
 била највише добро.

Разуме се, да су ово добро,
 другим народима украли, јер га
 они највише уживају.

САВЕЗНИЧКЕ СИМПАТИЈЕ
СОВЈЕТИМА

Како јавља „Тајмс“ слика Чер-
 чилова пала је као жртва атента-
 та непознатог извршиоца. Слика
 је била поред једне Стаљинове
 бисте обешена при улазу једне
 совјетске пропагандне изложбе
 у Оксфордској улици. Атентато-
 ри су провалили ноћу у излож-
 бену дворану само зато да би у-
 ништили слику енглеског преми-
 јера.

У службеним енглеским круго-
 вима сматрају да су извршиоци
 добили миг од свога послодавца
 Коинтерне да учине ову пакост
 Черчилу као знак „велике савез-
 ничке симпатије“.

ГРАНДИОЗНИ АМЕРИЧКИ
ПЛАНОВИ

Амерички часопис „Пик“ из
 Њујорка пише: Службена објаш-
 њења о плановима Америке по-
 сле рата толико су до сада гран-
 диозна, да на просечног човека
 чине тежак утисак.

Пре Пирл Харбура и потапа-
 ња америчких бродова на Ат-
 лантику ови планови били су још
 грандиознији.

ХОЋЕ ДА МЕНЈА ФИРМУ

Вашингтон, маја. — Сталан
 гост Беле куће Форест Девис
 добио је укор од председника
 Рузвелта због тога што је бр-
 љао да Рузвелт има осам тача-
 ка о уређењу света, после рата.

— Каквих осам тачака, наљу-
 тило се Рузвелт, када цела Аме-
 рика зна да имам само једну
 једину тачку: да променим име
 глобуса и наденем ново име —
 Америка.

НУДЕ РЕТЕРАЦИЈУ

Вашингтон, маја. — Врховни су-
 дија С.А.Д. Овен Робертс јавно је
 понудио Енглесима да Империју
 уступе Рузвелту а они нека ступе
 у царинску унију са Америком, —
 као Панама и Гватемала.

НЕПТУНОВИ МАГАЗИНИ
ПРЕПУНИ

Негде под Океаном. — Из
 главног стана Бога Нептуна,
 јавља се о великој несташици
 радне снаге, пошто су се
 нагомилали нови послови.

Органи Нептуна примили
 су на чување од 1 маја око

30 бродова са 176.000 тона
 и нису у стању да ове бро-
 дове сместе у своје докове.

Нова књига

Кујбишев, маја. — Велика илу-
 зија о новој савезничкој помоћи
 пала је у воду после изјаве Ста-
 љина да Американци шаљу само
 шкарт авиона и зато губе тако
 много авиона.

Пошто је ово већ стога изјава
 Стаљина о савезничким подвала-
 ма, у Кујбишеву се спрема јуби-
 гарно издање књиге под насло-
 вом: »Сто савезничких подвала«.

НОВЕ ГАРАНТИЈЕ

Лондон, маја. — Чим је прим-
 љена Стаљинова жеља да се по-
 сле рата створи велика пољска
 држава, Сикорски је замолио
 Черчила да се одреде границе те
 будуће државе и да се Стаљин
 изјасни о величини.

Черчил је неразвио узвикнуо:

— Зар сада опет да се петља-
 мо оно тога питања. Ја вам гаран-
 тујем да ће ваша држава бити ве-
 ћа од Катинске шуме.

ИЗИШЛА СА ФАРБОМ
НА СРЕДУ

Лондон, маја. — Јевреји су се
 у Лондону толико окуражили да
 су после Ускрса протестовали
 преко своје штампе због неких
 хришћанских прослава у којима
 се описује живот и смрт Исуса
 Христа.

Ова јеврејштина тражи да се
 избрише из старог Завета све
 што су радили Ирод, Кајафа и
 други јевреји пошто су они вр-
 шили »само своју дужност а Исус
 Христос се огрешко о законе и
 зато је био кажњен«. Они траже
 да се сваки онај који спомене
 Голготу и мучење Исуса Христа
 казни због увреде »изабраног на-
 рода«.

Они су, ето, толико узели хун
 и осипили се да се мешају и у
 хришћанску веру.

Гутају кнедле

Вашингтон, маја. — Из Амери-
 ке се све више чују гласови да
 треба створити савез држава ко-
 ме ће, наравно, бити на челу Ва-
 шингтон. У том савезу Велика
 Британија би имала исти положај
 као рецимо Швајцарска.

Енглези су бесни због ових
 предлога али не сме ни да писну
 само је Черчил добио напад жуци.

НА ИСТИ СПИСАК

Алжир, маја. Жиро је сав
 бесан што је изравнат са де
 Голом и стављен на исти
 платни списак али се он све-
 ти на тај начин што је нају-
 рио све Деголисте који у це-
 лој Африци немају никаквог
 утицаја.

ПОБЕДА С МАСАЖОМ

»Њујорк пост« доноси круп-
 ним словима једну праву аме-
 ричку сензацију. Мис Ђорџија
 Виланд из Филадельфије, која се
 до сада бавила одгајивањем
 канаринаца, понудила је своје
 услуге војсци и изјавила да
 је спремна да се жртвује и
 промене професију, па да од
 сада негује ноге америчким
 војницима. Према њеном миш-
 љењу овај њен рад подићи ће
 борбену снагу америчке ар-
 мије.

Цела америчка »нација« мо-
 раће да се захвали овако кла-
 сичном примеру америчког па-
 триотизма. Постоје и супротна
 мишљења, према којима би би-
 ло боље кад би ова жена маси-
 рала америчке мозгове.

ТРИ ФАЗЕ МОШЕ КОНА

У Москви: комесар Кон

У Њујорку: гангстер Кон

У Лондону: лорд Кон

Спорт

Спортишки еџирам

У фудбалу плави опет Однели су главни шњур Оном ерзац-Обилићу Испрашили добро тур Нанели му много јада Дали тачно шест комада.

НЕ УЧЕСТВУЈЕ

На тркалишту се опажа осетна празнина јер више не ради кладионица Наде Кокотовић, али за клапасте сецере има других тајних кладионица па посао одмиче. Ако не пљушти, оно бар капље.

ЧИКАЊЕ

Познатог бицикличког аса Дрљачића један његов конкурент је позвао на утакмицу под најповољнијим условима. Може да бира од 1 до 250 кругова али Дрљачић није грисиста зато је пристао само на фртал крагу.

БОЉА РОБА

БАСК је играо са бившим репрезентативцима и младићи су изгубили против чича. Нема шта боља је предратна роба. Лепо каже народ: без старца нема ударца.

ИГРАЧИ С. К. „ОМЛАДИНАЦ“ БОШКО

Кад заигра фудбал Он се сав занесе И дотле је нервозан Док гол не затресе.

ДАВИДОВАЦ

То је играч вешто скројен Природа га сама дала Играо би још и боље Да му није пустог сала.

НЕДЕЉА, 9 мај

У возу за Обреновац јуче се десила брачна сцена. Муж јурно жену, па је затекао у једном вагону у друштву једног младића. Не обзирући се на свет, он јој револтирано подвикну:

— То је страшно. Мало ти Бошко и Мика и Пера, већ ти сад треба и цетера.

— Вала претерујеш, одговори она. За Бошка, Перу и Мику још можеш и да помислиш, бар људе познајем, али тога Цетеру још у веку нисам видела.

После тога је дошло до жестоког објашњења међу супружницима, које се завршило облигатном тучом.

ПОНЕДЕЉАК, 10 мај

Днас је мој комшија с понедельника учинио велики грех, па кад је дошао да ми се хвали, ја сам га оштро осудио и саветовао да се извини жени. Ствар је била у овоме: узео он пре неколико дана нову девојку, а жена га јутрос упита сабајле:

— Како ти се, Мито, допада нова служавка?

— Па, није рђава. Згодна нека женска!..

— Е, баш зато што је згодна ја сам је мало пре отпустила.

— Ко је газда у овој кући?

раздра се Мита и онако од шале клепа своју Анђу, и сад ће због ове кратке дискусије и духовни суд да има посла.

УТОРАК, 11 мај

Данас у кафани сретнем доктора Мирка, који је познат као један од најбољих дијагностичара у Београду. Поред тога он је и одличан козер и велики шљивција, који са својим пацијентима прави често успешне шале. Зато га ја оберучке дочеках и упитах да ли је било штогод интересантно.

— Ситница, рече он, хтеде јуче да ме бије један пацијент.

— Па шта си му урадио, — интересујем се ја.

— Ништа, човече, лепо се он скинуо и жали се како га нешто гуши, а ја га љубазно питам „да ли пијете“, и он се тек насмеја па ми каже: „Па могао би, кад већ наваљујете, једну комовицу“. Кад му рекох да питам само због тога да утврдим дијагнозу, побесне човек што с њим терам комедију и муке сам имао да га умирим...“

СРЕДА, 12 мај

Панта, мој први комшија, иначе трговац, смртно се завадио са својом муштеријом, госпа Јелом, што му је нанела увреду у званичној дужности, тј. кад је био иза тезге. Повео се, међу њима, неки разговор и том приликом Панта прича госпа Јели како му врачара рекла да ће да добије неке велике паре и то туже, које ће да потроши и за то да оде на робију. А она му одговорила:

— Лаже, газда Панто, ко би још вама поверио паре, па ви сте познати кајшар у овом крају!.. И сад се туже.

ЧЕТВРТАК, 13 мај

Данас сам се смејао госпа Ната, удовици, која је дала оглас у новине да тражи сродну душу која ће у њен живот унети светлости и топлоте. Веровала да ће да се упеца неки млад и богат дечко па да види дуплу фајду, а кад тамо јавило се њих седморо: два монтера из Електричне централе, један ђумурџија, један фурунција, два дрварска трговца и један масер купатила, који је казао — кад он истрља мора да се озноји — и сад се госпа Ната решила да више не даје огласе, већ ће да тражи нешто испод руке макар и бајато али ће да избегне вицевице и добацавања.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: „Просветна заједница“ а. д. Телефон редакције: 25-681. Штампана „ЛУЧ“, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

ПЕТАК, 14 мај

Облачно небо и сваки час хоће да пљусне киша, која, уосталом, ових дана пада сваки дан. Оно јесте да је добро за пољопривреду, али никако није добро за практиканте којима цуре пилеле а немају кишног мантила. Знајући све то, упитах јутрос Тасу, практиканта, да ли га је ухватила непогода пре него што је стигао кући кад се синоћ враћао из вароши, а он ми вели:

— Мене непогода ухвати тек онда кад стигнем кући и кад ми жена викне ситан камен још са врата.

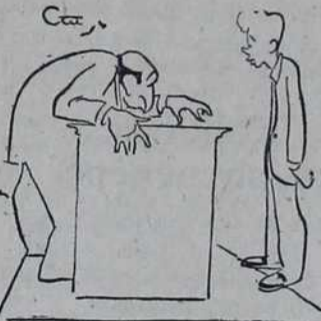
СУБОТА, 15 мај

Данас сам био на спиритистичкој сеанси код Силке, удовице, која је позвала цео комшилук да код малог асталчића зове покојног Тозу. Скупиле се све комшије, замрачили собу, дрхтали од страха и изненађења, али Тоза никако да се јави. У зло доба асталче се задрма и медиум, госпа Симка, упита громким гласом:

— Тозо, јеси ли ти?
— Ја сам, — одговори глас.
— Па како је тамо?
— Као у рају!
— А како је у рају?
— Па ја уопште нисам у рају, одговори глас, већ у паклу, али чим нема тебе осећам се као у рају“.

На испиту

— Реците ми заједничку особину свих класика.
— Па... сви су мртви.

Послушан син

Отац (испраћајући сина на студије): — Сине, срећан ти пут, и желим да будеш чедан и штедљив.
Син: — Хоћу, оче! У штедљивости бићу чедан, а у чедности штедљив!
Лопужа (у шуми): Паре овамо!
Путник: — Извините, господине лопове, али без дозволе жене не могу ни паре да вам дам.
Мати: — А што ти плачеш, Мицо?
Мица: — Како да не плачем! Попа ми је рекао да морам читати три оченаша, а ја знам само један!

ДВА РИВАЛА

Уредник једног шаљивог листа славио је осамдесетогодишњицу свога живота и шездесетогодишњицу свога новинарског рада. За време банкета слављеника поред осталих поздравио је и један конкурент, који је своју здрави-

цу завршио речима:
— Ја вас молим да испијете ваше чаше у здравље нашег драгог слављеника и да му сви заједно зажелимо да доживи ону старост коју имају вицевице у његовом листу.

Несхватљиво

— Погледај, молим те! Некад си морао ошишати две ове да би се обукла једна жена, а данас је довољна једна свињена буба.

БОДЉЕ

МЕСЕЦУ МАЈУ

Сада ти се редом диве Залио си наше њиве Биће добар год Ако проспеш доста кише За њиве боље и више Даће бољи род.

ПИЉАРИМА

Киша паде, цене снизи Роба сада само клизи Посо узе хук За зараду дивне згоде На јарму вам роба оде Салата и лук.

КАСАПИМА

Посо више вам не цвета Од ћара је већа штета А остане јед Да вам роба не остари Испод тезге се уквари Набавите лед.

БАЦИМА

Сад вам нова брига ниче Прај године се примиче Држите књигу сви Сваки од вас нека стигне Да „двојчицу“ мало дигне И направи „три“.

ШИПАРИЦИ

У цветноме овом мају Сви се теби допадају Сваки ти је пап Ал’ ако се ти омакнеш Можеш да се и спотакнеш И поцераш шлеп.

БАКУТАНЕРУ

Да учиниш свету вољу Радо гледаш ти у шољу Погодиш баш све Ствар се, ето, чудно сплела За апсу си сасвим зрела А то не знаш, гле!

Тачан одговор

Учитељ: — Каж ми, шта је твој отац?
Бак: — Мртав!
Учитељ: — Да, да, али шта био пре?
Бак: — Жив!
— Дошао сам да ти кажем да се женим у петак. Зашто ме тако гледаш? Мислиш ли да је петак несрећан дан за венчање?
— Не видим зашто би петак био изузетак од осталих дана.

— Веома сам срећан. Имам пријатно изненађење за вас. Две улазнице за биоскоп.
— Замста можете бити срећни, пошто ћете имати прилике да двапут идете у биоскоп.

Равајло на вашару

Е браће дођо и ја због ови Вашари јербо знам да чим је вашар мора да падне киша а треба нам мало дажда што веле Капарче леба. Овденака ме сретеше неке што кажу надлежне персоне па зачакаше здраво бре равајло браће задругару оћеш ли ти вође у ову гурему да веднемо ко је коме род због зашто оће да нас изведу на саламет и да нас уреде ка вла питу па да нам сад треба По неки сељак да ни појача вронтови. Е браћо моја велим ја кад је било клопање и тарапана онда нисте звали гецу да уће у ревену а сад кад је повуци Потегни кад треба да му се замрзне Репина ви тражите да подмеће репину. ништа неће да бидне од те работе замесили сте и кусајте сами а ја ћу да гледам мој поса и да користим ови наши гејачки пет минута кад смо ушли у моду код женско брез чарапе у Београд. сваки ти сад оће да има неку свезу са сељаци ипа те зивкају овам и онам па ти лацкау и мазе ал иг знам шта ти мисле у себ оће да клопну нешто и да виде неку харевину ал се сеља извештију па Не гута и само се прави луд а ови цифилаши мисле да ће да не пре-

веду жедне преко воде. Доста је било гутање и доста смо ми сељаци подмећали грбину за господу а после нас најуре ка глуве кучке. сад ги врћемо контру доста смо ми долазили у Београд да молимо и да се пренемажемо сад има они да газе сељачко благо и да их јуре по потер наши рундови зељови и Шарови. А сад у здравље одок на један важан договор јербо сад ниједна престава не може да бидне брез сељаци

ваш равајло

Дакле, Мико ти и Јела сте срећан брачни пар!
— Па да... овај не... то јест она је срећна а ја сам ожењен.

Оштар вид

Берка мог пријатеља Бране, згодна девојка својих двадесет година, има страшне очи. Ух, пардон, хтео сам да кажем — вид тако оштар да је просто невероватно. И у најгушћем мраку савршено види, баш као да је мачка. Једном приликом, на журу код једног мог колеге били смо сви на окупу. Изненада, деси се прекид струје те ми остадосмо у мраку. Ја, богами, баш ништа нисам могао видети, колигод отварао очи, раширио зенице, нисам видео ни прст пред носем. Уосталом, можете и ви сами да замислите потпуни мрак, али ова тек мора да је и тада добро видела све, јер смо је чули: „Господине Перо, па Ви се данас нисте обријали“. То се зове оштар вид!

Два лопова

Адвокат брани пред судом два лопова. Један је извршио крађу дању, а други ноћу. Адвокат, на крају каже:

— Господин судија је изнео као отежавајућу околност то што је овај крао ноћу кад се спава, а за другог, међутим, изнео је као отежавајућу околност што је обно касу усред дана. Код једног отежавајућа околност што краде дању, а код другог што краде ноћу! Па, питам ја, господе судије, кад онда лопов треба да краде?

— Ја кроз ваш доглед ништа не видим.

— Разуците га више или стегните, јер се ваше очи свакако разликују од мојих.

— Моје су плаве, а ваше?

Увек исто

— Је л' те, господине докторе од чега је умро онај наш комшија?

— Не зна се, госпођо.

— Чудан човек. Целог века није се знало од чега живи, а сад се незна ни од чега је умро.

Концерт после вечере

После вечере прирећен је домачи концерт и један младић, који је отсвирао неколико комада, обраћа се присутним:

— А сада, пошто сам завршио свој репертоар, извешћу неколико имитација... Кога желите да имитирам?

— Некога, ко стварно уме да свира, упаде један пакосник.

Жур на тавану

— Где ћеш бре ноћас — чуди се госпа Даца њеном Паји, који је устао у три часа и почео да облачи иберцигер преко пижаме.

— Идем да видим веш у авлији; чини ми се неко се мува око прозора — вели Паја и ставља качкет на главу.

— Ју, ваљда није — цикну госпа Даца — и хтеде да скочи из кревета али је Паја задржа:

— Стоји одмори се, јуче си прала цео дан а ја ћу, за сваки случај, да вежем конопцац на тавану па ћу тамо да прострем...

— Море откуд ти знаш да простиреш већ — смеје се Даца али јој се не устаје и тако ћутке прими овај предлог. Паја оде, а госпа Даца заспа. Као обично, пробуди се у шест сати али се згрину када виде да нема Паје. Ју, да му се нешто није десило — помисли она и отрча у авлију. Кад

тамо цео веш стоји на конопцу. Никр га није ни такоа, а још мање премештао. Уплаши се једница за Пају па дуну на таван. Већ на улезу за таван чула је жагор и звецкање чаша. Кроз ту врзву продирао је промукли глас њеног Паје, који је певао стару кафанску песму: „Дигни Кајо..!“

Када је дошла на таван имала је шта да види. На сред тавана сто, а поред њега отоман. На столу сијалица и доста чаша и флаша, а на отоману Каја распустеница. На неким даскама и расклиматаним столицама направљена клупа и ту се поређали: Јанко секретар, Мата бакалин, Стева инжењер и Аца директор, то јест сви мушкарци из целе куће.

— Шта је то? — пита још издалека госпа Даца.

— Овај, знаш, госпа Каја де-

журна ове недеље на тавану па ми овај... муца Паја.

— Шта, чувате јој стра... горко се насмеја Даца и повуче Пају...

Шта све нису жене радиле да задрже своје мужеве код куће када је дежурна госпа Каја, ал, није помагало. Ишле су чак код Наше, хаузмајстора који управља кућом као прави газда јер права газдарица, госпођица Ната, живи негде у унутрашњости. Он је ову депутацију снисходљиво примио али када је чуо шта се од њега тражи само је одмахнуо главом:

— Јоки То не може да бидне. Читао сам бре брате црно на бело да сваки кираџија има по осам дана да чува стражу и туј нема врдање. Има и госпа Каја да цоња на таван. Јакако. А ви чувате ваше мужеве да не трче ко Гандије због зашто ме се не тичу ваши прифатни стварава...

И тако оста госпа Каја а оста и жур на тавану. Жене да провриште. У свакој кући тарапана. Завадиле се и закривиле брачни другови па хоће један другоме очи да изведе. Стање неиздржљиво па је већ изгледало да ће се сви развести од својих жена, када госпа Цани, жени Аце директора, паде на памет спасоносна мисао. Баш је била конференција жена у њеном стану, када она одједном узвикну:

— Знате ли шта моје даме. Има једно сретство. Увешћемо дупло дежурство. Чим је дежурна Каја, дежурате и једна од нас. Тада ће престати тавански журеви а наши мужеви ће остајати кући...

Прво „дежурство“ паде на госпа Персу, Јанка секретара. То је била позната оштрокочица од које је цела кућа зазирала.

О овој женској завери мужеви нису ништа знали ал када дође ред на Кају, већ око поноћи на тавану је аранжирано весеље. Паја порезник је чак донео велику лампу, а Аца директор карте за реми. Таман је расположило узело маха кад упаде госпа Перса.

— Шта ћеш ти ту? — пита је њен Јанко.

— Ја сам друга »дежурна« — одговори Перса, разви једно ћебе и седе на отоман до Каје. Ајде комшика гасите лампу. Дежурни не сме да осветљава таван. То је кажњиво.

— Море и ми хоћемо мрак ал госпа Каја се плаши — умеша се Паја у разговор.

— Дању ја вам мрак — дрекну госпа Каја. Напоље сви са тавана. Није вас срамота. Жене вам таме код куће, а ви овде кувајте туђу жену. Што не обилазите Таба Анку у комшилику него се Бринете за распустеницу. Јест, ал баба није лепа и млада, а ово је путер-женска.

Још би сипала госпа Перса али се сви мужеви изгубише са тавана. Тако се поквари овај жур и седе мужеви седе код куће и кад је дежурна лепа Каја...

— Ето, откуд сам боловао од запаљења мозга, сасвим сам изгубио памћење па сада пишем — мемоаре.

За сваки случај

Муж на саирти:

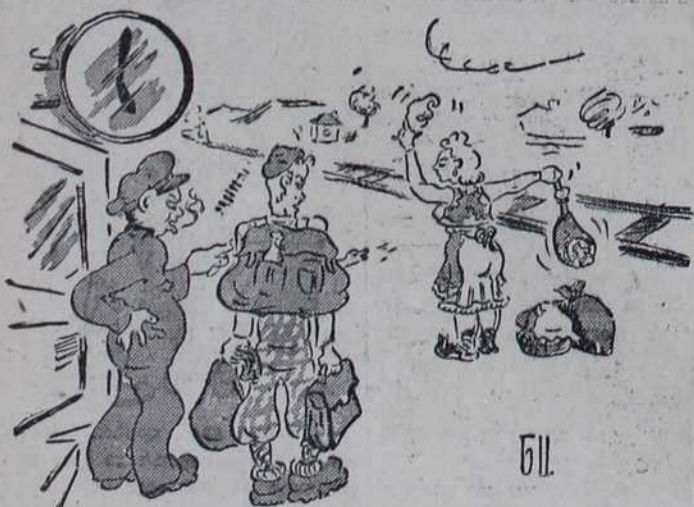
— Жено, мој је последњи час куцнуо. Жао ми је да сам те толико пута ожалостио приговорима, ти већ знаш... А сада на ра-

станку питам те, да ли си ме вара?

— Бићу ти искрена, само...

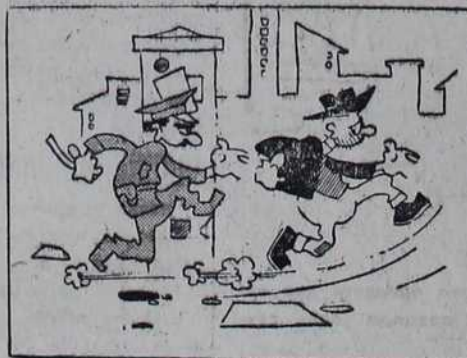
— Шта само?

— Само — ако ти не умреш...

— Истина брзи воз не стаје овде али надам се да ће машиновођа спазити сигнал ове снаше.

Лопов Аца и

НАШИ КРАЈЕВИ

Ђавоља Работа

Сабрат неког манастира погрешно нешто и игуман га казни за твором. Допусти му да једе само сув хлеб. Био је часни пост. Калуђеру се досади ово „сухоједење“, па однекуд набави неколико јаја. Међутим, сва је мука била у томе што није имао ватре. Ипак се досети. Даће једну подужу иглу, и затим запали свећу и поче да окреће јаје на пламену.

У тај мах упаде у челију игуман па, видећи шта му ради сабрат, сав пренеражен и избезумљен викну:

— Шта радиш то, црни синко? Зар јаја у часни пост?

Сиромас калуђер, престрављен, склопи руке и поче да моли за опроштај:

— Оче игумане, ђаво ме превари и наведе на ово!

А ђаво, који је стајао иза врата, викну:

— Лаже, оче игумане, и ја ово први пут видим у своме животу!

У позоришту

— Шта је то с вама глумцима! Пре нико није ни чуо за вас, а сад сви хоћете да будете редитељи. Још ће да дође неки статиста да нам се понуди за редитеља.

Зашто нема сунца?

Мати: — Данас је опет хладно. Изгледа да се сунце неће никада појавити.

Синчић: — Па, ваљда је и њему хладно. Сигурно чека да се отопите, па ће се онда помолити.

Већ кад сви гледају увек исто, бар да нешто науче.

Бодљикава козеруца

Већ сам писао о акустичности Београда. То је особина која се ретко сретла код других вароши, нарочито због тога што се овде звук слабо чује али се утолико боље чује шапат. Могло би се слободно рећи да је Београд акустичан само за оговарање и трач док истину врло слабо прима и готово је и не преноси. Дуго сам размишљао о томе откуда та особина па сам на крају дошао до закључка да је то отуда што жене у Београду имају огромну већину. Није онда чудо што су наметнуле своје особине и своје манире. Давно је познато да жене не воле истину, нарочито ако није много пријатна. Рецимо ко би смео да се усуди да некој нагизданој бабускери, са ногама као у слона, каже у очи да не треба да носи тако кратко и да није лепа. Тако исто рђаво се проведе свако онај који уочи каже своме суседу да је себичан и грамзив. Очи ће му извадити.

Из свих тих разлога Београд је варош где се само праве комплименти. Донесе ти селјак флашу млека, видиш лепо сама вода, ал' опет то не смеш да му кажеш већ се љубазно насмејеш и кажеш му: „Е баш ти хвала што ме се сети...“ Или донесе ти неко робу, видиш да је сам бофл а цена папрена а ти му се захваљујеш као да ти је не знам шта урадио. Исто ти је у сваком другом погледу и ту нема отступања јер ко је још видео да жене једна другој кресну истину у лице. Када су заједно онда цилемиле, а чим се одмакну оспу паљбу.

Данашњи Београд се није сачувао и од друге женске особине: критиковања. Наравно, опет

иза леђа. Ништа не ваља на другом. Ни шешир, ни хаљина, ни држање а најмање морал. Сваки види у туђем оку трунку а у своме не види по читав хват дрва. Јер ниједна жена никад неће признати своје велике мане али ће зато критиковати најмању ману код других. А пошто оговарање и рекла казала иду само шапато и Београд се служи шапато да би се сит наговарао и исклешетао. Свако мора то да ради да би му лакнуло.

Само све то није опасно ни злонамерно. Као код сваке жене. То је обична разонода да се убије време зато тај шапат и то прикривање истине представља покушај да се жена прикаже лепшом него што јесте. То је обична сујета и ништа више, зато не треба узимати трагично ову особину данашње женске генерације, као што се уопште женске не могу озбиљно узимати.

Мој пријатељ Коста врло је карактеран човек. Његова жена такође. Не зна се тачно који је, од њих више. Пре петнаест дана љуто су се посвађали и од тада не разговарају међусобно ништа. Иначе, све у кући иде у најбољем реду и тишини. Све што год имају супружници да саопште један другоме, напишу на једној таблици.

Синоћ ти мој Коста написа: Сутра ујутру морам на пут. Пробуди ме у четири. Ујутро се пробудио кад је било већ осам сати. Али поред његове главе, на таблици било је написано: Устани има четири сата!

Деси ми се да неких дана патим од необуздане радозналости. И тад ми обично очитају добру лекцију. Прошле недеље, претстави ме мој друг Пера, господину Илији, „Драго ми је, рекох, рукујући се са њиме, али то је било баш једног дана кад ми радозналост није давала мира, „а што Вам је нос тако црвен? На такво питање господин Илија, чији нос сад потпуно помодри, одговори: Мој је нос црвен поноса.

— Од поноса? радознало ћу ја, — „а како Ви то мислите?“ — Зато што га никад не турам у туђе послове.

Била ми је то, богами, добра лекција. Али, мајку му, озбиљно се питам, што му је нос био тако црвен?

Тисто малог Ђвице

Јутрос ме уфатили да писем за пласе па ме плебили ко мацку тата казе зал ти бле слинаво сто ни нос нумес да облисес а овамо писес у новине и исмејавас твоју фамилију а добло знас да нас фамилија издлава ето тетка маца неће да ти да длава и бласно а цика мика неће да нам да месо и мас па ста цемо онда да ладимо. а Јос голе је сто дисес за мене и маму. оче цео свет да се смеје а Ја му казем па и јесте за смејање а он ми лавуце самал и поцепа везбанку и сад Немам алтије. па молам да писем на купонску књижицу а сутла цу да тлажним хонолал па цу да купим алтију.

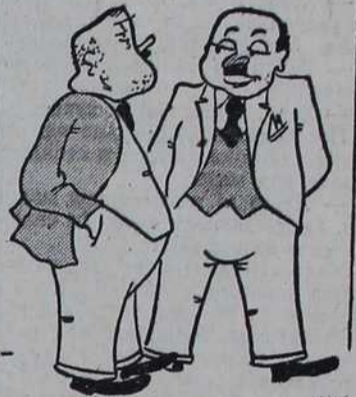
Флиске новости нема у комсилуку, само цика сима апотекар јопет не говори са Тета стевку а мица доктол бијо се јуче гроспа стану јел га уфатила како се мазу скувалицу а стлина кату Оставијо онај њен студент и Од-о јој седам иљада све у слеблу. Па сад плети да це да Га тузи. нас Цика васа полезник избацијо клоз флосол тетка јелу зато сто је исла у биоскоп скилајцију а кад досо тај килајција он му лупно фласу о главу и сад идеду пред суд. онај цика цале сто сам вам Плици изгубијо на покел неку кауцију па сад тлци да узамји ал му нико неда а Тата казе молам да Га спомогнем он је мој дупли колега огео ми плво зену па После женску и сад тата одваја пикслу за њега. код нас у куци је све у леду само смо

Остали без пале јелбо је Тата купијо мојој тазе мами алину и сад смо сводц — и тата се зали да се висе не може да лади због засто сваки тлази неку мулећину а кад се сваком одвоји онда за нас ниста не остане.

јуче је мама носила да плода флак и Отисла код једног келнела а он казе е моја госпоја има тога зеља ко блата јел данас нико не носи флак, а онда отисла код пеле снајдела и дала да ми сије панталоне од флака јос би писо ал молам дидем по длава да кувамо кацамам.

вас јовица

Човек будућности

— Од увек сам волео да мислим на будућност...
— С обзиром на твоју прошлост није ни чудо.

Макар нешто

— Можеш ли да ми позајмиш сто динара?
— Не.
— Педесет?
— Не могу.
— Дај ми једну цигарету!
— Стој у реду!
— Можеш ли ми онда рећи колико је сати?

— Где ти је мама?
— Отишла је пре два сата на пет минута код наше сусетке.

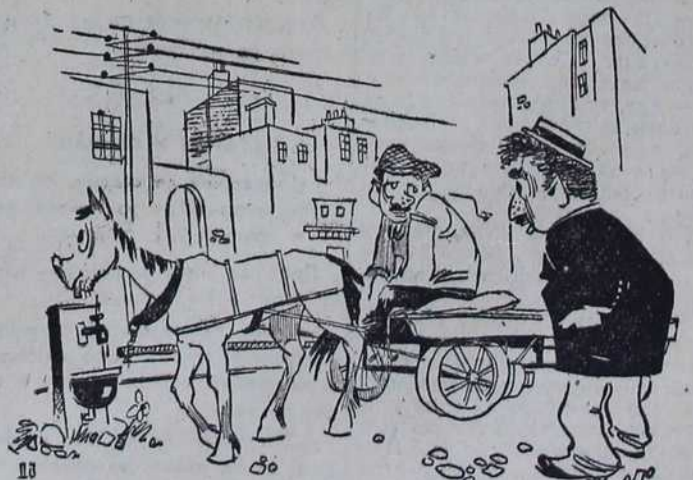
— Тата, кад дани постају дужи?
— Увек пред крај месеца.

Говори истину

Судија: Реците, чиме вас је увредило оптужени?

Тужилац: Ево, господине судија! Рекао ми је да сам битанга, да сам вуцибатина... И кунем вам се да је све то истина!

ревностни жациа

— Чудновато да твој коњ застане крај сваке чесме.
— То ради из навике. Некада је припадао једном млекацији.

Сваке недеље ПРИША

УРОК

Нисам брате фаталиста и да кажете сујеверан па ово што ми се десило са једном молбом спада у такве ствари да човек хтео не хтео, мора поверовати у ванприродне силе. Испричаћу вам у чему је ствар па ћете се и сами уверити. Дакле, изгуби се нека моја кауција у једном надлештву. Свакако да сам ја крив. Који ме је ђаво терао да уопште нишем молбу за повраћај кауције али шта ћеш. Умеша се прво ташта:

— Слушај ти шоњо. Она кауција ће да нам пропадне ако ти не запнеш. Није за паре али зашто да те сматрају за будалу...

— Хоћу, мајка, хоћу... велим ја уверен да ће да се ово заборава. Али већ сутра рече жена:

— Је ли ти ишао за кауцију?

— Хоћу, душо, ићи ћу сутра... После два или три дана надула се ташта као ширде и сабајле упаде код мене:

— Хајде да ми напишеш молбу. Ја ћу да идем сама. Ти седи кући и излежавај се...

Када сам видео да ми нема спаса напишем молбу и однесем, наравно уз плаћање таксе и друге заврзламе. То је било пре три године. Сваких петнаест дана потсећивале су ме жена и ташта на ову молбу и ја сам ишао од Понтија до Пилата. Шта сам све претрпео за ово време знаће сваки несрећник који има ташту кући... Али тек сада настаје невоља. За време рата изгуби се онај мој предмет и ја оддохнух, али када дођох кући дочека ме ташта као главног кривца.

— Наравно све се мора теби да деси. Да си био агилан никад се то не би догодило.

И понова поче пресија. Од јутра до мрака су ми звонале у уши, грдиле, пребацивале и ја, најзад, кренух у потеру за молбом. Обилазио сам архиве, читао деловодне протоколе, чекао по претсобљима али моје молбе ни где. Већ сам изгубио наду, када ми једна дактилографкиња рече да је пронашла број под којим је заведена моја молба. Одох кући сав радостан и саопштих новост и тај сам дан, први пут, ручао на миру. Али већ идућег дана кретох понова у лов. Међутим моја молба као да је имала ногу. Таман је наћем у једном надлештву и већ потрчим да примим 250 динара кауције, а она се већ отштетала у друго надлештво.

Када дођох кући ја узех да рачунам и том приликом утврдим да сам само на таксе дао око 400 динара, поред тога што сам исцпепао двоје пенцета и поделио 196 цигарета. Са том статистиком у руци одох код таште и показах јој шта м есве то кошта, а она дрекну на мене:

— Наравно! Знала сам ја да ћеш ти да изврдаваш и да се правиш луд. Место да ћутиш и да се покријеш, а ти се још хвалиш што си распикућа. Чудо ниш због те тричаве кауције продао и кућу... Лепо сам ти говорила да се оканеш Ђорави посла а ти навало ко луд...

— Па, мајка, баш сте ме Ви наговарали да тражим ту проклету кауцију... почех ја али ми она не даде да довршим:

— Аха, ту смо! Знала сам ја да ћу бити за све крива... И наравно, бризну у плач, долете моја Соња и за мало што нисам морао да клечим на кукурузу и молим за опроштај.

Ујутру ми рече жена, онако у поверењу:

— Сврши богати са том кауцијом да се умири...

И ја почех да обијам прагове. Осећао сам да ме у моме надлештву сви мрзе и чим се појавим сви чиновници се разбегну. Већ сам поверовао да је та моја кауција зачарана па сам се спремао да идем у капелу Свете Петке на отклапање када ми она госпођица рече да је пронашла мој предмет. Обраловах се као да сам добио премију. За мало је не пољубих, али се сетих да то

у канцеларији не може због осталих, па се уздржах.

— Где је, ако Бога знате? — узвикнух радосно.

— Код шефа — одговори она. — Одох код шефа. Чекао сам једно два сата и најзад ми момак пријави. Али шеф погледа на сат и рече:

— Дођите после подне па ћемо нагенане разговарати, рече он и ја одох.

Нисам скоро ни ручао само да не закасим. Тачно у четири сам био пред шефовом канцеларијом, али ми момак рече да се публика прима само пре подне. Смрче ми се кад ово чух али шта сам могао да радим. Савијем шипке и поћем кући спреман на најгоре. У томе ме сретне један пријатељ коме се појалих на ову невољу. Он ме само погледа па рече:

— Баш си будала! А колка је кауција?

— 250 динара.

— Ето ти двадесет пет банке на зајам па иди одмах кући и испричај да си ствар свршио...

Погледах са благодарношћу мога спасиоца и сав срећан одох кући а у себи ми је било криво што се то нисам раније сетио. Ето, како се човек учи да лаже.

ГЕТЕ И БЕТОВЕН

1808 срели су се у Карлсбаду песник Фауста и ствараоц бесмртних симфонија. После познанства одлучише се на једну дужу шетњу отвореним фијакером. При пролазу кроз улице много је људи поздрављало са пуно поштовања, песника и композитора. »Кадгод је слава јако досадна, рече наједном Гете. Сви ме поздрављају!«

»Нека екселенција не мари на њих, одговори Бетовен, није искључено да поздрављају мене.«

ШУБЕРТ И ЛОПОВ

Франц Шуберт је лежао у свом кревету кад се изненада морао дићи узнемирен неком лупљавом у суседној соби. Тамо виде неког лопов ји е рднов 1, ожаваксс лопова који се са свежњем кључева бавио око његовог писаћег

Тугаљиво иштане

Судија: Колико вам је година, госпођо?

Сведокиња: Ушла сам у тридесету.

Судија: Изгледа ми да из ње одавно не излазите!

СТАРЦИ И СВИРАЧ

Расположили се старци, па дозвали свирача, да уз свирку мало и поиграју.

Пробаше једну — другу — трећу игру — аја, не иде!

— Ама, лепше свирај, свирачу! Удешава свирач што најбоље уме, пробашу старци понова и опет не иде.

— Оставите, браћо, зар не видите да се данас све покварило? рече један старац. Еј! Где су они свирачи што нам тако лепо свираше некада!

Бодљикава ИСКУСТВА

Сликар — особа која још није дошла до тога да би са једним добрим фотографским апаратом уштедела много труда и имала више успеха.

Љубав је као и неки капут. Често ти је више тешка него што те греје.

Срце жене је као и премија на некој добротворној лутрији. Добијеш увек оно до кога ти није баш нарочито стало.

Ево дефиниције љубави — Љубав је као и жуљ. Боли те кад га имаш а још би те више болело кад би га исцупао.

Новац — Пречи пут да се стигне до срца.

Променити жену је исто као променити стан. Одмах приметимо користи, а тек касније све незгоде.

Дешава се у љубави, неки пут, да кад је срећна жена, нездовољан је човек, кад је опет срећан човек, несрећна је жена. Кад су, најзад обоје срећни, несрећни су обоје.

стола. Шуберт се поче гласно и од срца смејати.

Непознати га изненађено погледа, али Шуберт се и даље тако слатко смејао да га лопов, већ раздражен тим смехом, упита:

— Шта Вам је смешно?

— Смејем се, одговори Шуберт, зато што Ви усред ноћи и са лажним кључевима тражите новац из мог стола где ја сам, по дану и са правим кључевима и поред све добре воље не могу ништа да пронађем.

СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

Професор анатомије предавао је једног дана о многим случајевима да неке животиње живе и даље неко време, пошто се њиховом организму одузме неки важан део.

»Извините господине професоре, прекиде га неки студент који је хтео да испадне духовит, колико дуго може да живи једна животиња без мозга?«

Тачан одговор

Доведоше целароша пред ко месара полиције:

— Од чега живиш? запита га комесар.

— Од својих десет прстију.

Познаје секу

— Микице, како си могао да поједеш све колаче које ти је тетка дала? Зара ниси ни мало мислио и на секицу?

— Јесам, мамице, мислио сам и зато сам се и журно да их поједем пре него што се она врати.

Лекар: Ваш пулс куца јако и неједнако. Можда пијете?

Пацијент: Пијем, али увек подједнако.

Близанци - лажови

— Не знам шта да радим. Постоји један човек који је веома сличан мени и који ме на сваком кораку брука и задужује!

— О, знам шта то значи, јер сам био још већа жртва сличности. Мој брат, близанац, толико је био сличан мени, да су нас стално замењивали, и увек сам ја страдао. У школи и код куће добијао сам ја стално батине уместо њега. Двапут су ме затварали због туче коју је он изазивао на улици, а кад је требало да

се венчам, он је пре мене дошао у цркву и свештеник га је венчао с мојом вереницом. Али, ипак, најзад је долијао. Прошле недеље ја сам умро, а њега су сахранили.

Теши га

— Немојте ништа да се секирате, што вас је шеф назвао стоком, — теши секретар једног предузећа почетника. Сада сам секретар, а почео сам и ја као стока.

ДВА ОСЕЋАЈА

Смиља је раскинула веридбу јер јој се вереник наједном није свидео. Њена пријатељица, која је сматрала овај раскид као грешку, обрати се жустро вереници:

— Ја мислим да си била пристојна и вратила скупоцени прстен, који ти је он поклонио?

Смиља дода: — Како мислиш? Моји осећаји према прстену нису се ни најмање изменили.

На часу

— Расподелили смо животиње у гмизавце и сисаре, објашњава учитељ у школи. Где стављамо ђурку?

— На подварак!

ПРОФЕСОР НА ПУТУ

У спараћим колима путник из горњег кревета чује онога доле како уздише и париче.

— Шта вам је? упита га он.
— Ах, мени нема помоћи.
— Реците само, ко зна, ја сам лекар...

— Узалуд је све, господине докторе, ја већ трећу ноћ тутујем у погрешном возу.

Важан разли

— Зашто носиш црнину, када ти је муж умро пре две године?
— А како би се знало да сам удовица?

ОН ЈЕ МИСЛИО...

Коњи су се већ поређали на старт. Наједанпут се створи магарец испред њих и упита их:

— Шта хоћете то да чините?
— Па да се тркамо!
— А, то је друга ствар, ја сам мислио да хоћете да мерите уши, па дођох и ја.

Сељаци и рђав Спахија

Био некад некакав спахија на кога су се сељаци жалили да неће с њима никад ни да разговара, само тражи оно спахијско. Дође други спахија, који кад сазнаде за расположење сељака нареди да се сељаци часте сад код једног сад код другог. И тако редом сваки дан видеше да ће их ово још више упропастити, јер ће све појести на гозба, па се пожалише и на овога спахију.

Онај коме су се жалили упита их: — Каковога желите сад да вам дам?

— Онога првога, — одговорише сељаци.

Тугаљив разговор

У друштву повео се разговор о једном банкарку и његовом имању.

— Требало би му бар одузети сав онај новац, који је зарадио на неприродан начин! додаци један из друштва.

Други додаде: — Зар предлагате да одмах оде у просјаке?

ИСТИ УКУС

Неки се супруг похвали: — Могу рећи да се у браку сасвим добро сналазим. Ја и моја супруга имамо исте погледе. Што она воли, волим и ја.

— Како то?
— Лепо! Ја обожавам њу, а она обожава саму себе.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

Амерички брак

— Знаш, обожавам Џона. Али пошто он пу-
дује за удатим женама, поћићу за Џима.

Модерна девојка

— Мама, ја сам се верила!...
— Како! Па ти си још млада за брак!...
— А ко ти, мама, говори о браку!

ЖЕНА НА СУДУ

— Нећете ваљда казати да вас је тучао један
такав инвалид! — пита судија једну жену која је
оптужила мужа да ју је злостављао.
— Кад је туча почела, он још није био инва-
лид, он је био тужилац.

9 + e + a + y

— Како! Зар вам је био по-
ребан читав сат да баците на
пошту једно писмо!
— Пардон, милостива госпо-
ђо, била су два!

Пошто се свих страна добијем
питања у погледу овогодишње
плаже, упутства за негу тела, да-
јем овако футуре па кога интере-
сује нека види вајду.

Дакле, у погледу сунчања, пре-
поручује се сунчање поред шпар-
херда и знојење у кујни јер ће
после тог парења тен постати не-
жнији и мекши. Што се пак саме
плаже тиче, купање у лавору на-
рочито је препоручљиво. За мон-
денке долази у обзир сунчање
на крову и на терасама, али само
мора да пазе да их сунце не о-
пече.

Мицики: Обратили сте се, дете
моје, на погрешну адресу, пошто
ја дајем само, косметичко-морал-
не савете.

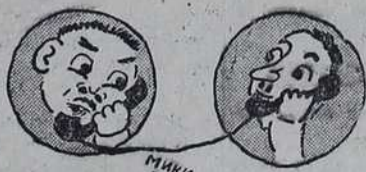
Лули: Поштење је данас рела-
тивна ствар. Зато не могу да вам
дам савете када не знам шта
Вас интересује. Јер сасвим се
друшке говори о другоме, а друш-
ке о себи.

Бранкици: Оно што је код те-
бе ружно и недозвољено, код
вишег staleжа је морална ствар.
Зато одбаци домаћег пријатеља
јер данашњи морал не дозвоља-
ва свакој тај луксуз.

Госпа Јели: Ваш случај је тежак
и компликован. Јер ретко се де-
шава да се муж и љубавник до-
говоре да истовремено напусте
једну жену. Најбоље је да се бр-
зо утешите и нађете замену.

Десаники: Бубуљица на врх но-
са је врло непријатна ствар, али
је још непријатнија када бубуљи-
це уопште не излазе јер то је
знак старости.

Мадам Жанет: Црвене руке су
непријатна ствар али ту се може
лако доскочити. Упишите се у не-
ке спортски клуб и свуда причај-
те да је то од тренинга.

— Хоћеш ли бити у уторак сло-
бодан!
— Хоћу.
— А у среду!
— Хоћу.
— А у четвртак!
— Нећу.
— Штета! хтео сам те звати у
четвртак на вечеру.

Ради задругару: Понеког тако
бије мајер па се нигде не може
да скраси, али ти се утеши: није
ти сефта.

Другом Ради: За човечанство је
важан само таленат а не и вре-
ме када је откривен зато се не
брини што си тако касно постао
прослављен оратор.

Баксузу: Неком није суђено да
буде гростиста. Док сте радили
на ситно, посао је ишао добро а
чим сте узели већу количину од-
мах се десио «журишлук» и
100.000 динара из џепа. Апса се
не рачуна.

Таси: Шта да му радиш када
свет не признаје твоје заслуге.
Уместо да ти буду захвални, они
те туже.

Бившем министру: Толико си
задужио народ а на себе ниси ни
мислио шта је то трокатница —
а данас те нико не зарезује.

Газда Пери: Поварен свет па
то ти је. Хоће све дабалучине па
и вама који сте права сиротињ-
ска мајка спаковали и направили
такав мајер.

Газда Веји: Највећи «жунста» у
животу, то су везе. И то увек ду-
пле јер ако се једна прекине да
остане друга. За сваки случај.

Доктору: Лепе си се, брате, се-
тио. Сваки колега који ти поша-
ље богатог пацијента на опера-
цију — макар и немао слепо цре-
во — добија четвртину.

КАКО МАЛИ ПЕРИЦА ЗАМИШЉА...

... тврдоглавог човека

НАЈБОЉИ ЛЕК

— Мој муж стално говори у сну госпођино
докторе. Има ли какав лек против тога!

— Најбоље би било, драга госпођо, да му до-
зволите да се дрњу изговорим по милом.

Још никој није послао

— Не плашите се госпођо, још ни једног бо-
лесника нисам послао на онај свет.

— А откад вршите лекарску праксу!

— Од пре недељу дана.

КОНЗИЛИУМ

Два лекара позвана су код
једног болесника, који је повре-
дио руку. Један од њих каже
да треба отсећи два прста; дру-
ги је мишљења да треба ампут-
ирати три прста.

— Не, не, само два, каже први.

— Три! упорно одговара дру-
ги.

— Добро, нека буде три!...
Нећемо се ваљда свађати око те
ситнице!

БОКСЕРСКЕ ПРИЧЕ

Чувене су ловачке приче. То ми
сви знамо, али богами, ни боксе-
ри се не шале. Чуо сам баш јуче
двојицу како су се хвалисали.

«Једном приликом послао сам,
једним директним ударцем, свог
противника чак преко конопца».
«А да знаш тек мени шта се на
једном мечу десио. Тако сам
страховито ударио свог противни-
ка да је излетео, не само са рин-
га, већ из дворане, а да би могао
опет да се врати морао је да ку-
пи улазницу».

НЕЗНА ДА СЕ СНАЂЕ

Судија: — Како сте се усудили
да усред ноћи провалите у стан
и опљачкате га?

Оптужени: — Па, господине
судија, кад сам прошлога пута
био пред вама, ви сте ме упита-
ли како сам се усудио усред бе-
ла дана да извршим крађу? Па
кад онда требам да крадем?

— Причате да сте добро по-
знавали Петка Петковића, а ме-
ђутим, нисте га никада видели!
— Не. Али сам се оженио ње-
говом удовицом.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ПОДТРЕЈАНЕ ШАЛЕ

Вредна Американка

— Дарлинг, протера једна жена, кад јој је муж дошао гладан на ручак, мораћемо данас да је дедмо на пољу!»

— До ђавола, загрме он, а зашто, сад опет?

— Нисам нашла отварач за конзерве.

ТАТИН СИН

Код Петровићевих упознао сам се с једном породицом, у којој деца говоре родитељима са Ви.

— То они говоре тако... из поштовања, — објашњавао ми је отац.

— Али, ако се не варам, ваш најстарији син, каже вам »ти«?

Отац настави с образложењем:

— А тај смел. С њим сам прекинуо «брудершафт».

Зобар изговор

Дактилографкиња мора да је симпатична и љупка. Иначе она незна ништа.

— Незнате да навучете ни пантљику на машину, рече шеф.

Плавојка се насмеја. — Зар ви мислите да Зара Леандер сама свира у клавир?

ПИСМЕНА ЖЕНА

— То је госпођа Јеленић. Она се обогатила писањем једног имена.

— А шта је то написала? Дрму или роман?

— Ни једно ни друго, него венчаницу.

У зоолошком врту, крај кавеза са слоновима, гурао се један дебели господин и том приликом стаде на ногу. Брзо се трже и извини:

— Оппростите, госпођо, да ли вас је заболело?

Дама одговори:

— Ах, то сте ви били? Мислила сам да је то била нога од

Озбиљна Американка

— Маргарет је јако озбиљна жена. Не излази никада два дана узастопце са истим мушкарцем, од када јој муж отишао у војску.

РЕЧИ ПО ИСКУСТВУ

Заљубљена жена је као прамен живе косе, који што више склоњаш са чела, тим ти више долази пред очи.

Савест: ова опасна филоксера људске биљке...

Феминизам: тенденција неких жена, да што више личе на ружне мушкарце.

Срце: Изнутрица заљубљених

Споменик: Подићи споменик писцу четири књиге значи захваљити му се што се, имајући могућности да напише осам, ограничи само на четири.

Мода: Изговор који оправдава

Узалудно признање

Јоцић, пред женидбу, признаје својој будућој ташти да је човек пргаве нарави и да се лако наљути, често и без разлога.

— Буди спокојан, каже му ташта, док сам ја ту, биће разлога.

— Реци ми, пријатељу, како си провео медени месец?

— Ах, врло горко!

Отац: — Знач сине, да у животу има ствари које вреде више него новац...

Син: — Знам, оче, али оне се купују за новац!

— Које су биле последње речи вгшег мужа?

— Мој муж никад није имао последњу реч.

МОЖЕ БЕЗ ПРЕДМЕТА

— Моја жена може по неколико сати да говори о једном предмету.

— А моја жена не треба ни предмет.

ПРОЦЕНТ

У трговину, намештајем улази младић и пита:

— Колики проценат дајете ономе ко вам доведе доброг муштерију?

— Десет од сто, одговара трговац.

— Дајте ми написмено. Трговац без речи написа, прете...

даде хартију младићу и упита:

— А који су то људи? — Видећете већ. Један човек и две жене. Ја ћу бити с њима. Зна-те... ја сам вереник...

Само то

— Да сте мало млађа и лепши, па да нисте чиновник, па да имате много новаца и један аутомобил, ја би сигурно рекла — да.

Мудре мисли

Искуство веома личи на срећу ни једно ни друго не може се наследити.

Људи често личе на књиге; не-слов нема никакве везе са садржином.

Најбољи је доказ да је један виц добар — његово препричавање.

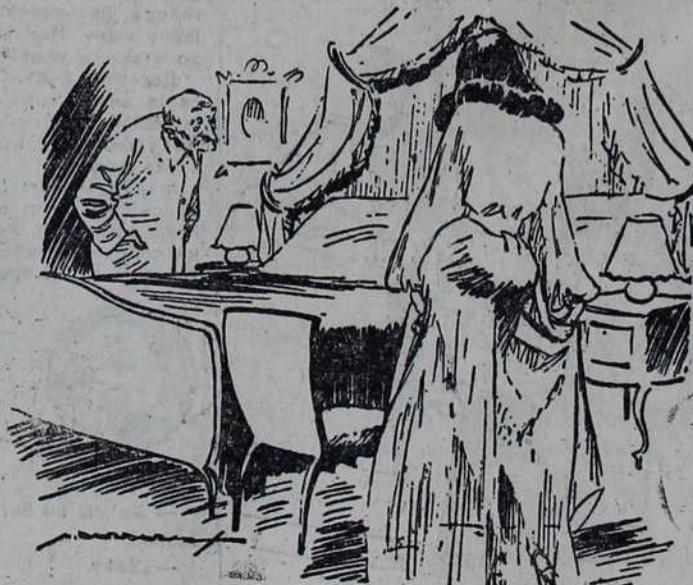
Боље је имати седу косу, па имати је, него црну, па немати је.

Јак писац

— Јесте ли чули да писац хоће да се ожени.

— То ће да уради само зато, да би му се удвостручио круг читалаца.

Читајте
**БОДЉИКАВО
ПРАСЕ**

— Зашто стављаш новчаник под јастук!

— Знаш, прошле ноћи сам сањао једну шунку, а нисам могао да је купим, јер нисам имао новаца код себе. Али ове ноћи неће ми измаћи.